

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 28 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Włochy) – Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW / Poste Tutela SpA

(Sprawa C-521/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Udzielanie zamówień w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych – Dyrektywa 2014/25/UE – Artykuł 13 – Działalność związana ze świadczeniem usług pocztowych – Podmioty zamawiające – Przedsiębiorstwa publiczne – Dopuszczalność)

(2020/C 433/04)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pegaso Srl Servizi Fiduciari, Sistemi di Sicurezza Srl, YW

Strona przeciwna: Poste Tutela SpA

przy udziale: Poste Italiane SpA, Services Group

Sentencja

Artykuł 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającej dyrektywę 2004/17/WE należy interpretować w ten sposób, że znajduje on zastosowanie do działalności obejmującej świadczenie usług dozoru, recepcji i kontroli dostępu w lokalach dostawców usług pocztowych, w sytuacji gdy działalność ta ma związek z działalnością należącą do sektora pocztowego w tym znaczeniu, że służy ona rzeczywiście wykonywaniu tej działalności poprzez umożliwienie jej realizacji we właściwy sposób w normalnych warunkach jej prowadzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 436 z 3.12.2018.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 24 października 2020 r. – Pirelli & C. SpA / Komisja Europejska, Prysmian Cavi e Sistemi Srl

(Sprawa C-611/18 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Europejski rynek kabli elektrycznych – Podział rynku w ramach projektów – Rozporządzenie (CE) nr 1/2003 – Artykuł 23 ust. 2 – Uprawnienia Komisji Europejskiej w zakresie grzywien – Możliwość przypisania naruszenia – Domniemanie rzeczywistego wywierania decydującego wpływu – Obowiązek uzasadnienia – Prawa podstawowe – Beneficium ordinis seu excussionis – Nieograniczone prawo orzekania)

(2020/C 433/05)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Pirelli & C. SpA (przedstawiciele: M. Siragusa i G. Rizza, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, (przedstawiciele: L. Malferrari, P. Rossi, C. Sjödin i T. Vecchi, pełnomocnicy), Prysmian Cavi e Sistemi Srl (przedstawiciele: początkowo C. Tesauro i L. Armati, avvocati, następnie V. Roppo i P. Canepa, avvocati)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Pirelli & C. SpA zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską.
- 3) Prysmian Cavi e Sistemi Srl pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 408 z 12.11.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 października 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf – Niemcy) – Ferrari S.p.A. / DU

(Sprawy C-720/18 i C-721/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Znaki towarowe – Dyrektywa 2008/95/WE – Artykuł 12 ust. 1 – Rzeczywiste używanie znaku towarowego – Ciężar dowodu – Artykuł 13 – Dowód używania „w odniesieniu do części towarów lub usług” – Znak towarowy oznaczający model samochodu, który został wycofany z produkcji – Używanie znaku towarowego w odniesieniu do części zamiennych oraz usług związanych z tym modelem – Używanie znaku towarowego w odniesieniu do samochodów używanych – Artykuł 351 TFUE – Konwencja między Republiką Federalną Niemiec a Konfederacją Szwajcarską – Wzajemna ochrona patentów, wzorów i znaków towarowych)

(2020/C 433/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ferrari S.p.A.

Strona pozwana: DU

Sentencja

- 1) Artykuł 12 ust. 1 i art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że znak towarowy zarejestrowany dla określonej kategorii towarów i składających się na nie części zamiennych powinno się uznać za „rzeczywiście używany” w rozumieniu wspomnianego art. 12 ust. 1 w odniesieniu do wszystkich towarów należących do tej kategorii i składających się na nie części zamiennych, gdy znak ten był używany w ten sposób jedynie dla niektórych z tych towarów, takich jak drogie luksusowe samochody sportowe, lub wyłącznie w odniesieniu do części zamiennych lub akcesoriów do niektórych ze wspomnianych towarów, chyba że z okoliczności faktycznych oraz materiału dowodowego wynika, iż konsument pragnący nabyć te towary postrzega je jako niezależną podkategorię w ramach kategorii towarów, dla której dany znak został zarejestrowany.
- 2) Artykuł 12 ust. 1 dyrektywy 2008/95 należy interpretować w ten sposób, że znak towarowy można uznać za rzeczywiście używany przez właściciela przy dokonywaniu przez niego odprzedaży towarów używanych, które zostały wprowadzone do obrotu pod tym znakiem towarowym.
- 3) Artykuł 12 ust. 1 dyrektywy 2008/95 należy interpretować w ten sposób, że znak towarowy jest rzeczywiście używany przez właściciela, w przypadku gdy właściciel świadczy określone usługi dotyczące towarów wcześniej sprzedawanych pod tym znakiem towarowym, pod warunkiem że usługi te są świadczone z wykorzystaniem owego znaku.